

- 1 La începutul lunii martie 2014, inculpatul a stocat în telefonul mobil și într-un hard disk al unui computer, un film și imagini ce conțin scene cu caracter pornografic în care se regăsește C, minoră în vârstă de 17 ani. Imaginile au fost luate, respectiv filmate, cu acordul lui C, în toaleta școlii. Ulterior, la 31 martie 2014, inculpatul a amenințat-o pe C că va răspândi imaginile capturate pe un website și că le va trimite filmul părinților ei, dacă C va refuza să se căsătorească cu el la împlinirea vârstei de 18 ani.**

Faptele inculpatului constituie:

- A. infracțiunea de șantaj, prevăzută de art. 207 alin. 1 și 2 din Codul penal, infracțiunea de tentativă la agresiune sexuală prevăzută de art. 32 din Codul penal raportat la art. 220 alin. 3 din Codul penal;
- B. infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 207 alin. 1 și 2 din Codul penal și infracțiunea de pornografie infantilă prevăzută de art. 374 alin. 1 și alin. 2 din Codul penal;
- C. infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 207 alin. 1 și 2 din Codul penal și infracțiunea de violare a vieții private prevăzută de art. 226 alin. 1 din Codul penal.

Răspuns: B

- 2 La 21 aprilie 2014, inculpații R, B și C, au organizat o petrecere la locuința lui B, situată în stațiunea montană S. R a adus la petrecere o bucată de hașiș sub forma unei lame de gumă de mestecat pe care le-a oferit-o și lui B și C, la cererea acestora. La cererea lui B și C, inculpații au confecționat câteva „jointuri” (țigări din drog în amestec cu tutun). Toți cei trei inculpați au fumat, astfel că fiecare a deținut drogul pe durata în care au consumat jointurile prin fumare.**

Ținând seama că hașișul este drog de risc, iar procurarea acestuia de către R, deținerea și consumarea de către inculpați au fost ilegale, faptele constituie:

- A. pentru R: infracțiunea de trafic de droguri de risc, prevăzută de art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, în concurs cu infracțiunea de deținere de droguri în vederea consumului propriu, prevăzută de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000; pentru B: infracțiunea de deținere de droguri în vederea consumului propriu, prevăzută de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, în concurs cu infracțiunea de punere la dispoziție, cu știință, a locuinței, pentru consumul ilicit de droguri, prevăzută de art. 5 din Legea nr. 143/2000; pentru inculpatul C: infracțiunea de deținere de droguri în vederea consumului propriu, prevăzută de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000;
- B. pentru toți cei trei inculpați: infracțiunea de trafic de droguri de risc, prevăzută de art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000;
- C. pentru toți cei trei inculpați: infracțiunea de deținere de droguri în vederea consumului propriu, prevăzută de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000.

Răspuns: A

- 3 Inculpații M și G sunt frați, locuiesc în comuna Z și sunt cunoscuți în comunitatea locală ca persoane violente.

La 10 aprilie 2014, inculpații s-au deplasat la barul din sat cu o căruță, pentru a cumpăra băuturi alcoolice. În timp ce îl aștepta pe M, care intrase în bar pentru a cumpăra băuturi alcoolice, G l-a văzut pe D în parcare din apropiere și și-a adus aminte că D i-a reproșat cu câteva luni în urmă că a băut prea mult și a făcut scandal. G s-a dus spre D să-i ceară socoteală cu privire la reproșurile din trecut, astfel că G și D au început să-și adreseze reciproc injurii.

Ieșind din local, M a văzut că fratele său este implicat într-o altercație verbală.

G a intrat în bar fără să-l intereseze ce se întâmplă mai departe cu D sau ce face M.

M, după ce l-a văzut pe fratele său intrând în bar, a luat din căruță o coasă pe care a rotit-o și a agitat-o, după care, considerând că prin folosirea coasei ar putea produce consecințe mult mai grave, a lăsat-o în căruță, de unde a luat un băț și s-a îndreptat spre D pentru a-i aplica o corecție.

D a fugit, cu intenția de a merge acasă, și a fost urmărit de inculpatul M care avea asupra sa bățul luat din căruță. La un moment dat, victima a alunecat pe noroi și s-a dezechilibrat, fiind ajunsă din urmă de M care i-a aplicat în zona spatelui 2-3 lovituri cu bățul, după care M a mers la căruță.

Inculpatul G, care a ieșit din bar, l-a întrebat pe M ce i-a făcut lui D. Întrucât M a spus că "i-a dat vreo două cu bățul", inculpatul G a luat un cuțit din căruță și s-a dus la locul în care se afla D care se ridicase de jos.

G i-a aplicat lui D o lovitură cu cuțitul în zona gâtului, astfel că victima a căzut la pământ.

În tot acest timp, cât G s-a dus la D, M a rămas la căruță și i-a tot strigat lui G să-l lase în pace pe D, că l-a bătut el destul cu bățul.

Victima a fost dusă la spital unde a fost supusă unei intervenții chirurgicale, însă pe data de 11 aprilie 2014 a decedat.

Potrivit autopsiei, moartea lui D a fost violentă și s-a datorat șocului hemoragic, consecința unei plăgi înjunghiate profunde. Leziunea a fost produsă prin lovire activă cu un corp înțepător-tăietor, obiectul corp delict putând fi un cuțit având lama cu vârf ascuțit și una sau ambele marginii tăioase, lungă de minim 15 cm și lată de maxim 3 cm.

Celelalte leziuni constatate la autopsie, echimoze și zone escoriate restrânse multiple, sunt produse prin lovire activă cu corpuri dure și prin cădere pe un plan dur și nu au legătură de cauzalitate cu moartea (pentru vindecarea lor, în caz de supraviețuire, victima ar fi necesitat maxim 10 zile de îngrijiri medicale). Leziunile sunt produse prin lovire cu corp dur de formă alungită.

La incidentului dintre inculpații M, G, pe de o parte, și victima D, pe de altă parte, nu a asistat nicio persoană.

Fapta/Faptele săvârșite asupra lui M constituie:

- A. pentru ambii inculpați: infracțiunea de omor, prevăzută de art. 188 alin. 1 din Codul penal;
- B. pentru inculpatul G: infracțiunea de omor, prevăzută de art. 188 alin. 1 din Codul penal, iar pentru inculpatul M: infracțiunea de lovire sau alte violențe, prevăzută de art. 193 alin. 2 din Codul penal;
- C. pentru inculpatul G: infracțiunea de omor, prevăzută de art. 188 alin. 1 din Codul penal, iar pentru inculpatul M: complicitate la infracțiunea de omor, prevăzută de art. 48 din Codul penal raportat la art. 188 alin. 1 din Codul penal.

Răspuns: B

- 4 Inculpatul A, persoană fizică majoră, a fost condamnat prin sentința penală definitivă la data de 20.05.2014 la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 228 alin.1 Cod penal și la o pedeapsă de 1 an închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 253 alin. 1 Cod penal, stabilindu-se conform prev. art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal o pedeapsă rezultată de 2 ani și 4 luni închisoare, fapte comise la data de 03.02.2014. Ca modalitate de executare s-a dispus suspendarea executării pedepsei rezultate sub supraveghere, fiind stabilit un termen de supraveghere de 3 ani. La data de 01.08.2020, în condițiile îndeplinirii celorlalte condiții legale, conform Codului penal în vigoare:

- A. s-a împlinit termenul de reabilitare de drept;
- B. s-a împlinit termenul de reabilitare judecătorească;
- C. nu s-a împlinit termenul de reabilitare de drept.

Răspuns: A

- 5 În perioada august-septembrie 2013, P și-a deschis un cont la banca Z, societate comercială pe acțiuni, cu capital privat, în care a depus sume de bani în euro, USD și RON, astfel că la începutul lunii aprilie 2014 avea în acel cont 5.000.000 lei și alte sume în euro și dolari. Inculpatul R a luat hotărârea de a retrage fraudulos sumele deținute de P și de a și le însuși în interes personal. Cu acest scop, inculpatul a plăsmuit o carte de identitate cu propria lui fotografie și cu datele de stare civilă ale lui P, imitând perfect un act de identitate valabil. La 12.04.2014, R s-a prezentat la bancă, l-a indus în eroare pe funcționarul bancar cu privire la propria identitate prin utilizarea cărții de identitate falsificată și a solicitat retragerea sumei de 2.700.000 lei. R a primit suma de bani solicitată.

Fapta/Faptele inculpatului R constituie:

- A. infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal, infracțiunea de fals privind identitatea, prevăzută de art. 327 alin. 1 și 2 din Codul penal, și infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale, prevăzută de art. 320 alin. 1 din Codul penal;
- B. infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal, și infracțiunea de fals privind identitatea, prevăzută de art. 327 alin. 1 și 2 din Codul penal;
- C. infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal, infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale, prevăzută de art. 320 alin. 1 din Codul penal, și infracțiunea de uz de fals, prevăzută de art. 323 din Codul penal.

Răspuns: C

- 6 D este judecător la Judecătoria X și are spre soluționare dosare civile, inclusiv dosare în care P are calitatea de contestator.

Inculpatul N, care cunoștea disponibilitatea judecătorului D de a primi diferite foloase în schimbul pronunțării unor hotărâri favorabile lui P, precum și disponibilitatea lui P de a da foloase judecătorului cu același scop, le-a promis că le intermediază o întâlnire pentru a discuta condițiile înțelegerii.

La data de 16 aprilie 2014, N a mers la biroul lui D, de unde au plecat împreună, pentru ca D să se întâlnească cu P. D nu se cunoștea cu P, astfel că amândoi aveau nevoie de ajutorul lui N pentru organizarea întâlnirii.

Întâlnirea dintre D și P a avut loc în autoturismul lui N, în prezența acestuia. Cu această ocazie, D a precizat cuantumul sumelor pretinse, cuantum cu care P a fost de acord.

În aceste condiții P a lăsat suma de 1.000 euro pe locul din dreapta al autoturismului condus de inculpatul N și a plecat. N s-a întors cu D la biroul acestuia și i-a remis suma lăsată de P în mașină.

Fapta/Faptele inculpatului N constituie:

- A. complicitate la luare de mită, prevăzută de art. 48 alin. 1 din Codul penal raportat la art. 289 alin. 1 din Codul penal;
- B. complicitate la luare de mită, prevăzută de art. 48 alin. 1 din Codul penal raportat la art. 289 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 și complicitate la dare de mită, prevăzută de art. 48 alin. 1 din Codul penal raportat la art. 290 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000;
- C. complicitate la luare de mită, prevăzută de art. 48 alin. 1 din Codul penal raportat la art. 289 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 și complicitate la dare de mită, prevăzută de art. 48 alin. 1 din Codul penal raportat la art. 290 alin. 1 din Codul penal.

Răspuns: C

- 7 În noaptea de 23/24.03.2014, inculpatul P a observat-o pe M care se deplasa spre domiciliu. După ce a urmărit-o câțiva metri, profitând de faptul că nu se afla nimeni în zonă, inculpatul a prins-o pe M de braț, a întors-o brusc către el și a lovit-o cu palma peste față. Inculpatul a târât-o pe M pe spațiul verde din zonă, cu intenția de a întreține relații sexuale.

În acest scop a dezbrăcat-o de pantaloni, moment în care M a început să țipe. Pentru a-și putea realiza hotărârea de a întreține relații sexuale, inculpatul a amenințat-o că o omoară dacă mai țipă. În aceste împrejurări inculpatul a întreținut un raport sexual cu M.

După finalizarea raportului sexual, întrucât victima a început din nou să țipe, inculpatul, care încerca să se îndepărteze de la locul faptei, s-a întors și, cu o cărămidă găsită pe jos, a lovit-o puternic de câteva ori în zona capului, apoi a strâns-o de gât, lăsând-o în stare de inconștiență.

În urma examinării medico legale s-a stabilit că M prezintă leziuni la nivelul capului și a gâtului și a suferit leziuni ce au necesitat pentru vindecare 85-90 de zile de îngrijiri medicale care i-au pus viața în pericol.

Faptele comise de inculpatul P constituie:

- A. infracțiunea de viol, prevăzută de art. 218 alin. 1 din Codul penal, și tentativă la infracțiunea de omor calificat, prevăzută de art. 32 din Codul penal raportat la art. 189 alin. 1 lit. d în referire la art. 188 alin. 1 din Codul penal;
- B. infracțiunea de viol, prevăzută de art. 218 alin. 1, alin. 3 lit. e din Codul penal, și infracțiunea de vătămare corporală gravă, prevăzută de art. 194 alin. 1 lit. e și alin. 2 din Codul penal;
- C. infracțiunea de vătămare corporală gravă, prevăzută de art. 194 alin. 1 lit. e și alin. 2 din Codul penal, și tentativă la infracțiunea de viol, prevăzută de art. 32 Cod penal în referire la art. 218 alin. 1 și alin. 4 Cod penal.

Răspuns: A

- 8 Inculpatul J, în calitate de în calitate de lucrător vamal în cadrul Autorității Naționale a Vămilelor, Vama V, cu atribuții de control, constatare și sancționare a contravențiilor, în perioada februarie – martie 2014, printre altele, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, trebuia să verifice 8 autocamioane, care aparțin societății comerciale A SRL, al cărei administrator este G, în scopul închiderii tranzitelor sau, după caz, a importurilor.

Două dintre autocamioane nu au fost prezentate efectiv în vamă. Cu toate că nu a controlat fizic cele două autocamioane, inculpatul a confirmat că a efectuat acest control și a închis tranzitele pentru cele două transporturi. Conform regulamentului, era obligat să procedeze la controlul fizic pentru cele două autocamioane, întrucât fuseseră date în consemn pentru că existau suspiciuni cu privire la corespondența dintre cantitatea fizică a mărfurilor importate și cea scriptică.

Celelalte 6 autocamioane au fost controlate de inculpat, deși controlul fizic era facultativ, atât timp cât nu existau suspiciuni cu privire la legalitatea importurilor.

La 15 aprilie 2014, G s-a deplasat la biroul inculpatului J căruia i-a remis suma de 1.500 de euro, pe care acesta i-a primit ca răsplată pentru faptul că, anterior, confirmase în mod nereal controlul fizic pentru primele două autocamioane prin semnătura sa pe carnetul tir.

Fapta inculpatului J, de a primi, la 15 aprilie 2014, suma de 1.500 euro de la G:

- A. nu este prevăzută de legea penală;
- B. constituie infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 din Codul penal cu aplicarea art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000;
- C. constituie infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. 1 din Codul penal.

Răspuns: B

- 9 SC E SA este societate comercială cu capital majoritar de stat, al cărei director general este M. În luna februarie 2014, C, administrator al SC A SRL, l-a cunoscut pe inculpatul P, fiindu-i prezentat ca o persoană influentă cu numeroase relații în mediul de afaceri, în special energetic, și care se bucură de influență față de persoanele cu funcții de conducere din cadrul SC E SA, mai ales față de M, directorul general al acestei societăți.
- Așa fiind, în schimbul primirii unor sume de bani, inculpatul P i-a promis lui C să-i acorde ajutor și să-și folosească influența pe lângă directorul general al SC E SA, în vederea încheierii unor acorduri de subcontractare în beneficiul SC A SRL, fapt ce i-ar fi creat firmei A posibilitatea de a obține un profit semnificativ. Pentru aceste servicii, la 25 februarie 2014, inculpatul P i-a pretins lui C suma de 50.000 euro.
- C a fost de acord să dea banii, întrucât din informațiile avute i s-a format convingerea realei influențe de care se bucura inculpatul. Aceasta cu atât mai mult cu cât, în cursul lunii martie 2014, urma să se desfășoare o procedură de licitație publică pentru servicii de mentenanță, iar SC E SA urma să participe la licitație.
- În vederea participării la licitație, SC E SA trebuia să prezinte lista subcontractorilor agreeți și atestați cu care intenționa să colaboreze în eventualitatea câștigării licitației. Lista era necesară pentru că, în situația în care SC E SA nu era în măsură să execute anumite lucrări din contractul de mentenanță, urma să solicite oferte de la partenerii cuprinși în lista subcontractorilor. Pe baza concursului de oferte, lucrări sau părți din acestea erau atribuite în subcontractare acestor parteneri.
- Directorul general al SC E SA are competența exclusivă de a decide asupra subcontractării unei lucrări și de a decide dacă o societate comercială poate sau nu să fie menționată în lista subcontractorilor agreeți și atestați pe care SC E SA o prezintă în cuprinsul documentației depuse în vederea participării la licitație.
- În luna martie 2014 licitația a avut loc, iar SC E SA a obținut cel mai mare punctaj, fiind declarată câștigătoare. SC A SRL a fost menționată în lista subcontractorilor agreeți din cadrul documentației depuse de SC E SA.
- Consecutiv încheierii contractului de mentenanță, SC E SA, reprezentată de directorul general M, a încheiat acorduri cu firmele cuprinse în lista de subcontractori, printre care și acordul de subcontractare din 25 martie 2014 cu SC A SRL, prin care această societate comercială dobânda calitatea de partener al SC E SA începând cu luna martie 2014.
- Având convingerea sprijinului acordat de către inculpat pentru încheierea acestui acord de subcontractare, la data de 27 martie 2014, C i-a remis lui P suma de 30.000 euro.
- Fapta/Faptele inculpatului P, de a pretinde suma de 50.000 de euro la 25.04.2014 și de a primi suma de 30.000 de euro la 27.03.2014, constituie infracțiunea/infracțiunile de:
- trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 308 alin. 1 din Codul penal;
 - trafic de influență în formă continuată, prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal cu aplicarea art. 35 din Codul penal;
 - trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal.

Răspuns: C

- 10 În aplicarea dispozițiilor Codului penal în vigoare, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa principală de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, prevăzută de art. 234 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, raportat la art. 233 din Codul penal și interzicerea drepturilor prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. a, b, h, k din Codul penal pe o durată de 2 ani, infracțiunile fiind săvârșite la 02.02.2014.

La 1 an și 6 luni după executarea efectivă și integrală a pedepsei principale și când mai avea de executat un rest de 6 luni din pedeapsa complementară, inculpatul a săvârșit în concurs real infracțiunile de viol și lipsire de libertate în mod ilegal, pentru care a fost, de asemenea, condamnat în condițiile Codului penal în vigoare.

Astfel, pentru săvârșirea infracțiunii de viol, prevăzută de art. 218 alin. 1 și alin. 3 lit. a, b din Codul penal, inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă de 10 ani și 6 luni închisoare și 4 ani interzicerea drepturilor prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. a, b, e, f, n și o din Codul penal, iar pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzută de art. 205 alin. 1 și alin. 3 lit. a din Codul penal, a fost condamnat la o pedeapsă de 4 ani și 6 luni închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. a, b, e, f și h din Codul penal.

Referitor la pedeapsa complementară prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. n din Codul penal, instanța a interzis inculpatului să comunice cu victima V, iar cu privire la pedeapsa complementară prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. o din Codul penal, instanța a interzis inculpatului să se apropie de locuința aceleiași victime.

În aplicarea dispozițiilor din Codul penal în vigoare, în cazul pluralității de infracțiuni care se reține în sarcina inculpatului, instanța va stabili ca acesta să execute:

- A. pedeapsa principală de 12 ani închisoare și pedeapsa complementară de 4 ani și 6 luni interzicerea exercițiului drepturilor prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, 3 ani și 6 luni interzicerea exercițiului drepturilor prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. h din Codul penal, 6 luni interzicerea exercițiului drepturilor prevăzută de art. 66 lit. k din Codul penal, 4 ani interzicerea exercițiului drepturilor prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. e, f, n și o din Codul penal;
- B. pedeapsa principală de 12 ani închisoare și pedeapsa complementară de 4 ani interzicerea exercițiului drepturilor prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. a, b, e, f, n, o din Codul penal și 3 ani interzicerea exercițiului drepturilor prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. h din Codul penal;
- C. pedeapsa principală de 13 ani închisoare și pedeapsa complementară de 4 ani interzicerea exercițiului drepturilor prevăzută de 4 ani și 6 luni interzicerea exercițiului drepturilor prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, 3 ani și 6 luni interzicerea exercițiului drepturilor prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. h din Codul penal, 6 luni interzicerea exercițiului drepturilor prevăzută de art. 66 lit. k din Codul penal, 4 ani interzicerea exercițiului drepturilor prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. e, f, n și o din Codul penal.

Răspuns: A

- 11 Curtea Constituțională a fost sesizată la data de 19 septembrie 2008 să se pronunțe asupra constituționalității Legii pentru modificarea și completarea art.54 din Legea nr.303/2004. În susținerea sesizării s-a arătat că legea a fost modificată cu încălcarea prevederilor art.61 alin.1, art.75 și art.134 alin.1 din Constituție.

Curtea Constituțională a constatat:

- A. că legea pentru modificarea și completarea art.54 din Legea nr.303/2004 este constituțională, întrucât camera decizională are libertate decizională și nu este obligată să adopte aceeași soluție legislativă;
- B. că legea pentru modificarea și completarea art.54 din Legea nr.303/2004 este neconstituțională, întrucât s-au încălcat prevederile art.61 și art.75 din Constituție și a principiilor constituționale potrivit cărora o lege nu poate fi adoptată de către o singură cameră;
- C. că legea pentru modificarea și completarea art.54 din Legea nr.303/2004 este neconstituțională, întrucât s-au încălcat prevederile art.61, art.75 și art.134 alin.1 din Constituție și a principiilor constituționale potrivit cărora o lege nu poate fi adoptată de către o cameră care nu era forul decizional;

Răspuns: B

- 12 În data de 15.02.2014, s-a reținut că inculpata T.P., cetățean român, având calitatea de membru în mandatul 2010 - 2015, în Comitetul Regiunilor din Cadrul Uniunii Europene a săvârșit infracțiunea de ucidere din culpă prevăzută de art.192 alin.1 și 2 din Codul penal, pe raza municipiului Pitești, județul Argeș.

Competența de efectuare a urmăririi penale revine:

- A. Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică;
- B. Parchetului de pe lângă Judecătoria Pitești;
- C. Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București.

Răspuns: B

- 13 Prin sentința penală nr.X din data de 10.04.2014, rămasă definitivă prin neapelare, instanța de judecată a admis acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat de procuror și inculpatul K.G., cu privire la infracțiunea de furt prevăzută de art.228 alin.1 din Codul penal și a lăsat nesoluționată acțiunea civilă.

După rămânerea definitivă a hotărârii, persoana vătămată P.C. care s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 1000 de lei, a introdus acțiune la instanța civilă solicitând despăgubiri civile în cuantum de 2500 lei.

În cursul judecării cauzei la instanța civilă, pârâtul K.G. a arătat că este de acord cu pretențiile formulate de reclamantul P.C, doar în limita sumei de 1000 de lei.

Față de datele speței, sentința penală nr.X din data de 10.04.2014:

- A. are autoritate de lucru judecat asupra întinderii prejudiciului în fața instanței civile;
- B. are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile numai asupra prejudiciului necontestat;
- C. nu are autoritate de lucru judecat asupra întinderii prejudiciului în fața instanței civile;

Răspuns: C

14 Prin sentința penală nr.X din 10.02.2014 pronunțată de Curtea de Apel B, a fost respinsă sesizarea formulată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel B privind transferul persoanei condamnate A.B., cetățean român, care trăiește în România, în vederea executării pedepsei detențiunii pe viață aplicată prin sentința penală din 12 ianuarie 2007 de autoritățile din Marea Britanie, pentru comiterea infracțiunii de omor prevăzută de legislația britanică. Autoritățile judiciare din Marea Britanie solicitaseră transferarea persoanei condamnate A.B. în vederea continuării executării pedepsei cu detențiunea pe viață, în România, aplicată de către instanțele din statul solicitant. Cererea de transfer a fost însoțită de toate documentele necesare transferării persoanei condamnate. În motivarea sentinței penale nr.X din 10.02.2014 s-a reținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.155 din Legea nr.302/2004 și nu este incident vreunul din motivele de nerecunoaștere și neexecutare prev. de art.151 din lege, însă lipsește acordul statului de condamnare la transfer, deși prin Adresa nr.Z din 07.01.2014 statul de condamnare a transmis cererea de transfer exprimându-și în mod expres, consimțământul legal față de transfer.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel persoana transferabilă A.B., solicitând recunoașterea și punerea în executare a sentinței penale pronunțată de autoritățile britanice.

În calea de atac, instanța va hotărî:

- A. admiterea apelului, transferul persoanei condamnate A.B. într-un penitenciar din România, în vederea executării pedepsei de 20 de ani închisoare;
- B. admiterea apelului, transferul persoanei condamnate A.B. într-un penitenciar din România, în vederea executării pedepsei detențiunii pe viață;
- C. respingerea apelului ca nefondat.

Răspuns: A

15 Prin rechizitoriul din data de 10.02.2014 emis de Parchetul de pe lângă Tribunalul S. s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului V.Z., reținându-se că la data de 02.02.2014, a lovit-o și amenințat-o pe persoana vătămată H.O. care s-a prezentat la sediul biroului său notarial solicitându-i autentificarea unei copii de pe diploma de bacalaureat. S-a reținut că, între cei doi au avut loc discuții contradictorii legate de nemulțumirea persoanei vătămate H.O. referitoare la onorariul notarial excesiv pretins de inculpatul V.Z.

Prin încheierea judecătorului de cameră preliminară de la Tribunalul S. s-a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecății, în cauză nefiind invocate excepții din oficiu și nici nu au fost formulate cereri sau excepții de către inculpat.

Prin sentința penală din data de 05.04.2014 pronunțată de Tribunalul S. inculpatul V.Z. a fost condamnat la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.296 alin.2 din Codul Penal, cu aplicarea art.83 din Codul Penal pe un termen de supraveghere stabilit conform art.84 Cod Penal. Totodată instanța a impus inculpatului măsurile de supraveghere și obligațiile prev. de art.85 alin.1 din Codul Penal.

Împotriva acestei hotărâri, în termen legal, prin avocat, a declarat apel inculpatul V.Z.

În motivele de apel, avocatul inculpatului V.Z. a invocat: nulitatea absolută a urmăririi penale efectuată în cauză, ca fiind făcută de către un organ incompetent, solicitând restituirea cauzei la parchet; nelegalitatea sentinței penale din data de 05.04.2014 pronunțată de Tribunalul S., invocând excepția prevăzută de art.281 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală, precum și lipsa asistenței juridice a inculpatului în fața primei instanțe.

Instanța judecând apelul, va dispune:

- A. respingerea apelului ca nefondat, menținând hotărârea atacată;
- B. admiterea apelului, desființarea sentinței atacate și rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată;
- C. admiterea apelului, desființarea sentinței atacate și rejudecarea cauzei de către instanța competentă.

Răspuns: C

- 16 Prin sentința penală nr.Z din data de 12.03.2012 pronunțată de Judecătoria M., inculpatul B.C. a fost condamnat la pedeapsa amenzii pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor prev. de art.246 Cod penal, cu aplicarea art.74 alin.1 lit.c Cod penal și art.76 alin.1 lit.e Cod penal și obligat la plata despăgubirilor civile în cuantum de 4300 de lei, către partea civilă N.M. În temeiul art.81, art.82 Cod penal, instanța de judecată a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Sentința penală nr.Z pronunțată de Judecătoria M. a rămas definitivă la data de 05.04.2012.

La data de 09.04.2013, partea civilă N.M. a sesizat Judecătoria M., solicitând revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei, întrucât condamnatul B.C., cu rea credință, nu a plătit despăgubirile civile la care fost obligat.

La data de 14.05.2013, judecând cererea de revocare, Judecătoria M., dispune:

- A. respingerea sesizării ca prematur introdusă;
- B. admiterea sesizării și revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei;
- C. respingerea sesizării întrucât a intervenit reabilitarea de drept a condamnatului.

Răspuns: C

- 17 Față de inculpatul S.S., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3, s-a pus în mișcare acțiunea penală la data de 10.11.2013, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000, rap. la art.246 Cod penal și art.248 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal. În fapt, s-a reținut că în perioada ianuarie 2012-octombrie 2013, acesta în calitate de procuror la D.N.A., investit cu soluționarea a două dosare penale, nu și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu referitoare la activitatea de urmărire penală și a cauzat o vătămare a intereselor legale ale mai multor persoane, asigurându-și implicit un avantaj patrimonial în cuantum total de 150.000 Euro.S-a mai reținut că, inculpatul S.S. a fost numit în cadrul DNA la data de 01.01.2012 și a funcționat în cadrul acestei direcții până la data de 01.11.2013, când s-a dispus încetarea activității și revenirea acestuia la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3.

La data de 11.11.2013, în cauză procurorul a formulat propunere de arestare preventivă a inculpatului S.S.

Competența de soluționare a propunerii de arestare preventivă, aparține:

- A. Curții de Apel București;
- B. Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- C. Tribunalul București.

Răspuns: B

- 18 La data de 27.07.2010, Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I pct.1 și art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.221/2009 și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din Titlul nr.VII al Legii nr.247/2005. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia a arătat, între altele, că dispozițiile ce fac obiectul sesizării încalcă prevederile art.15 alin.2 și art.115 alin.6 din Constituția României.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a decis că:

- A. dispozițiile art.I pct.1 și art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.221/2009 și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din Titlul nr.VII al Legii nr.247/2005 sunt neconstituționale, întrucât încalcă prevederile art.1 alin.5, art.15 alin.2, art.16 alin.1 și art.115 alin.6 din Constituția României;
- B. dispozițiile art.I pct.1 și art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.221/2009 și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din Titlul nr.VII al Legii nr.247/2005 sunt neconstituționale, întrucât încalcă prevederile art.15 alin.2 și art.115 alin.6 din Constituția României;
- C. dispozițiile art.I pct.1 și art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.221/2009 și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din Titlul nr.VII al Legii nr.247/2005 sunt constituționale.

Răspuns: A

19 La data de 15.01.2010, AB, administratorul societății Dreams SA, ce avea ca obiect de activitate comercializarea substanțelor etnobotanice permise de lege, comandă unui partener din China o cantitate de 5 kg mefedronă, substanță introdusă în Tabelul I, Anexa la legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, prin OUG nr. 6/2010, publicată la 15.02.2010. Pachetul a ajuns în România la bordul unui avion în data de 01.02.2010, fiind înregistrat în magazia de import la data de 01.02.2010. Din înscrisurile de la dosar rezultă că la data de 18.02.2010, organul de urmărire penală (nu există informații cu privire la modalitatea de sesizare a organelor judiciare) dispune efectuarea unei constatări tehnico-stiințifice fizico-chimice asupra substanței pulverulente, probă ridicată în Vama Otopeni, în baza rezoluției de autorizare a reținerii corespondenței și a coletului poștal expediat către societatea lui AB. Raportul de constatare concluzionează că substanța analizată este mefedronă. La solicitarea organelor de poliție, lucrătoarea vamală CD îl contactează telefonic pe AB de trei ori în cursul zilei de 23.03.2010 și îi comunică faptul că are liber de vamă și este așteptat să ridice coletul, în caz contrar urmând a plăti taxa de depozitare. În cauză, la data de 24.03.2010, a fost efectuată o livrare supravegheată cu substituirea totală a drogurilor, autorizată de procuror. Lucrătorul vamal (agentul sub acoperire HM) i-a predat lui AB pachetul la vama Otopeni, după ce i-a dat acestuia asigurări cu privire la legalitatea operațiunii. Inculpatul a fost condamnat în baza rapoartelor agentului sub acoperire și a declarațiilor date de lucrătoarea vamală CD în cursul urmăririi penale, instanța respingând cererea inculpatului de administrare a altor mijloace de probă.

În raport de situația reținută:

- A. Curtea Europeană a Drepturilor Omului va stabili că art. 6 a fost respectat întrucât instanța și-a bazat condamnarea pe sublinierea dificultăților în sarcina anchetatorilor în acest domeniu și a exclus posibilitatea provocării;
- B. Curtea Europeană a Drepturilor Omului va stabili că art. 6 a fost respectat, întrucât în cauză nu a existat o provocare din partea agenților de poliție, iar inculpatul fusese anterior implicat în operațiuni cu substanțe etnobotanice;
- C. Curtea Europeană a Drepturilor Omului va constata încălcarea art. 6 întrucât instanța internă și-a bazat condamnarea exclusiv pe probele obținute în cursul urmăririi penale și a respins cererea inculpatului de audiere a agentului sub acoperire și a lucrătorului vamal.

Răspuns: C

20 AB, cetățean român, este cercetat în Franța, în stare de libertate, pentru o infracțiune de omor săvârșită pe teritoriul acestui stat. La data de 02.02.2014, AB a părăsit teritoriul Franței și a revenit în România. La data de 05.02.2014, la solicitarea parchetului, instanța franceză competentă a emis mandat de arestare preventivă față de AB. La data de 25.02.2014, instanța franceză a emis mandat european de arestare privind pe cetățeanul AB și a sesizat instanța română pentru predarea acestuia.

În fața instanței române, AB a invocat faptul că mandatul european de arestare pentru efectuarea urmăririi penale a fost emis fără să fie citat și audiat în statul membru emitent, susținând că această încălcare constituie un motiv de refuz de executare a mandatului european de arestare.

Potrivit jurisprudenței CJUE, instanța română constată că apărarea invocată de AB:

- A. este întemeiată, întrucât instanța de emitere are obligația citării și audierii persoanei căutate în procedura emiterii mandatului european de arestare;
- B. este neîntemeiată, întrucât emiterea mandatului european de arestare emis în scopul urmăririi penale fără ca persoana căutată să fi fost citată și audiată de autoritățile judiciare emitente nu se numără printre motivele de neexecutare a unui asemenea mandat;
- C. este întemeiată, întrucât emiterea mandatului european în aceste condiții încalcă art. 47 și art. 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Răspuns: B